

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/1148/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120372427
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Linková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6120372427.10

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom: C. D. XXXX/XX, XXX XX E., zast.: JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom: A. F. X/X, XXX XX E., proti povinnej: G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom: H. A. XXX/XX, XXX XX E., o vymoženie pohľadávky vo výške 53 559,90 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Markom Rusom, so sídlom exekútorského úradu: I. XXX/XX, XXX XX C., pod sp.zn. 278EX 633/20, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 22.02.2024, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 22.02.2024 podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietla.

II. Súd oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Oprávnený podal dňa 26.08.2020 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému pre vymoženie pohľadávky vo výške 53 559,90 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 07.03.2012, č. k.: 9C/100/2008-614 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 07.11.2012, č. k.: 15Co/84/2012-653, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.11.2012 a vykonateľnosť dňa 11.01.2013.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 24.11.2020 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: JUDr. Marko Rus, so sídlom exekútorského úradu Železničná 257/19, 050 01 Revúca, ktorý ju vedie pod sp. zn.: 278EX 633/20.

3. Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp.zn. 6Ek/1148/2020 zo dňa 11.03.2021 návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Uznesenie nadobudlo v spojení s uznesením sp.zn. 6Ek/1148/2020 zo dňa 27.10.2021 právoplatnosť dňa 29.10.2021.

4. Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp.zn. 6Ek/1148/2020 zo dňa 07.07.2022 návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 17.09.2021 podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.07.2022.

5. Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp.zn. 6Ek/1148/2020 zo dňa 24.07.2023 návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 01.02.2023 podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Uznesenie nadobudlo v spojení s uznesením sp.zn. 6Ek/1148/2020 zo dňa 15.11.2023 právoplatnosť dňa 24.11.2023.

6. Vzhľadom k tomu, že podala povinná opätovný návrh na zastavenie exekúcie, súd konštatuje, že podaný návrh nemá odkladný účinok. Súdny exekútor postúpil súdu na rozhodnutie návrh povinnej na zastavenie exekúcie a vyjadrenie oprávneného.

7. Povinná v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 22.02.2024 žiadala o zastavenie exekúcie a podala námietky proti trovám exekúcie. Povinná v úvode uviedla, že neuznáva spornú pohľadávku čo do dôvodu a výšky. Povinná popiera nárok oprávneného v celom rozsahu a uviedla vlastné skutkové tvrdenia a okolnosti, pričom poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Ústavu SR. Povinná je toho názoru, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a boli porušené a odňaté jej ústavné práva, bola jej odňatá možnosť konať pred súdom, bolo porušené jej ústavné právo, aby sa vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v prítomnosti povinnej a aby sa dalo vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Povinná ďalej uviedla, že súd je povinný zo zákona skúmať dôvody exekúcie ako aj samotný exekučný titul.

8. Oprávnený vo vyjadrení zo dňa 29.02.2024 oznámil, že návrh povinnej je ďalším z mnohých je obdobných podaní a je zjavne nedôvodný a účelový. Judikatúra, na ktorú povinná poukazuje je neaplikovateľná na predmetnú vec. Exekučným titulom je právoplatné rozhodnutie súdu, ktoré priznáva oprávnenému nárok na peňažné vyrovnanie voči povinnej zo zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Návrh na exekúciu podával oprávnený ešte v januári 2013 a považuje za žalostný stav vymožitelnosti práva, keď ani po 10 rokoch nebolo možné dosiahnuť ani čiastočné vymoženie jeho právoplatne súdom priznaného nároku. Oprávnený žiadal, aby súd bez ohľadu na účelové obštrukcie povinnej, pokračoval v exekučnom konaní v súlade s platnými právnymi predpismi.

9. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

10. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

11. Podľa § 61 k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

12. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

13. Súd uvádza, že preskúmal návrh povinnej na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení a taktiež sa oboznámil aj s vyjadrením oprávneného.

14. Povinná v návrhu uviedla, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, boli porušené a odňaté ústavné práva, bola jej odňatá možnosť konať pred súdom, bolo porušené jej ústavné právo, aby sa vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v prítomnosti povinnej a aby sa dalo vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Povinná v neposlednom rade uviedla, že súd je povinný zo zákona skúmať dôvody exekúcie ako aj samotný exekučný titul. Súd k daným skutočnostiam uvádza, že exekúcia sa vykonáva na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, pričom tvrdenia povinnej nezakladajú žiadnu relevanciu vo vzťahu k exekučnému konaniu, nakoľko tieto mali byť uplatnené už v základnom konaní, t.j. v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu. Z dôvodu, že v rámci exekučného konania je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného

vykonateľného rozhodnutia, v tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní a teda o tých, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu. Povinná tak podľa názoru súdu v podanom návrhu nepreukázala žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný a v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. (I. výrok)

15. K námietke nezákonnosti trov súdneho exekútora súd uvádza, že súdnemu exekútorovi za výkon jeho činnosti v zmysle Exekučného poriadku patrí náhrada trov exekučného konania, ktorú vzhľadom na dôvodnosť vedenia exekúcie má povinnosť uhradiť povinný. Pri výpočte výšky trov exekúcie vychádza súdny exekútor z ustanovení Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška č. 68/2017“), na ktorú odkazuje § 199 Exekučného poriadku. Pokiaľ ide o možnosť navýšenia trov exekúcie, tu súd uvádza, že medzi náležitosti upovedomenia o začatí exekúcie podľa § 61a ods. 1 písm. e) a f) Exekučného poriadku patrí aj uvedenie výšky trov pri splnení vymáhanej povinnosti do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a výšky trov po uplynutí 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ak povinný nespĺnil vymáhanú povinnosť v lehote podľa písmena e). Na uvedené ustanovenie nadväzuje § 7 Vyhlášky č. 68/2017, ktorým je stanovený presný výpočet trov exekúcie ako pre prípad eventuálneho splnenia celej vymáhanej povinnosti povinného v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (10 % zo základu na jej určenie) a po uplynutí tejto lehoty (20 % zo základu na jej určenie). Súd tu poukazuje na upovedomenie o začatí exekúcie, kde súdny exekútor jednoznačne a prehľadne uviedol výpočet výšky trov exekúcie s ohľadom na výšku vymáhanej pohľadávky, z ktorej vychádzal, uviedol podľa akých ustanovení bola vypočítaná výška trov spolu s uvedením jednotlivých položiek trov formou označenia položky a jej výšky, a to ako pre prípad uhradenia nároku do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, tak aj pre prípad jeho uhradenia po tejto lehote. Zároveň takto uvedené trovy v upovedomení o začatí exekúcie majú predbežný charakter a ich skutočná výška bude zrejmá až pri ukončení exekúcie. S poukazom na uvedené poverení súdny exekútor postupoval pri vyčíslení trov exekúcie v upovedomení o začatí exekúcie v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku a Vyhlášky č. 68/2017. Keďže vedenie danej exekúcie možno pričítať povinnému pre nesplnenie jeho povinnosti, uloženej spôsobilým exekučným titulom, súdny exekútor tak postupoval v súlade s Exekučným poriadkom, keď si uplatnil náhradu trov exekúcie voči povinnému, ktorý ich má povinnosť uhradiť.

16. K uvedenému súd ďalej dopĺňa, že súčasná právna úprava neumožňuje účastníkovi konania (povinnému) vzniesť voči trovám vyčísleným v upovedomení o začatí exekúcie námietky, prípadne iný opravný prostriedok. Preto o tejto námietke súd nerozhoduje. Avšak podľa ustanovenia § 32 Exekučného poriadku má súd možnosť požadovať od súdneho exekútora vysvetlenia alebo správy o priebehu každej exekučnej veci, a ak pri výkone exekúcie dochádza k porušovaniu povinností ustanovených Exekučným poriadkom, môže mu súd uložiť vykonanie potrebných opatrení na odstránenie nedostatkov.

17. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

18. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

19. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením

svojho práva. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd súčasne rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ako aj o ich výške (k tomu porovnaj aj § 199d Exekučného poriadku). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol), voči povinnej mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený si však v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie žiadne trovy konania voči povinnej neuplatnil. Exekučný poriadok výslovne nerieši situáciu, ak si účastník konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, žiadne trovy konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil a ani nevyčíslil. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov exekučného konania oprávneného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak účastník konania o náhradu trov zjavne neprejavil záujem a ani si ich nevyčíslil, je v podmienkach exekučného konania na mieste rozhodnúť tak, že sa mu nárok na náhradu trov daného konania nepriznáva. Prihliadol najmä na skutočnosť, že exekučné konanie je ovládané dispozitívnym princípom a exekučný súd nesmie viesť exekúciu voči povinnému v rozsahu, ktorý oprávnený nepožaduje. Z uvedených dôvodov súd oprávnenému voči povinnej nárok na náhradu trov v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie nepriznal. (II. výrok)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.